

EC Kind in de Pleegzorg
Van Oldenbarneveltplantsoen 27
Voorschoten

Project bij Kompaan en De Bocht te Goirle/ Sterk Huis

Pedagogisch Beslis-Model voor (terugplaatsing van) pleegkinderen

TOS, Taxatie van de OpvoedingsSituatie

inzake terugplaatsing bij de ouders

van

Naam kind: C-YYY, 6 jaar

(leeftijd bij de start van het PBM)

Geboortedatum: 2009

PSI-nummer: 510.17. 11.1

Geanonimiseerd d.d. 20-3-2018

Dr.A.M.Weterings¹
Expertise Centrum Kind in de Pleegzorg

Pedagogisch Beslis-Model, PBM

Geanonimiseerde casus C-YYY, 6 jaar

1. Werkwijze bij een PBM-terugplaatsingstraject

Als door een gezinsvoogd besloten is een terugplaatsingstraject volgens de werkwijze van het Pedagogisch Beslis-Model in te zetten, worden bij de start een viertal diagnostische interviews gehouden met de ouders over de problematiek voordat het kind uit huis was gegaan. De onderwerpen zijn met name: de ontwikkeling en het gedrag van het kind, de aard van de relatie tussen kind en ouders en de omvang van de hulpverlening voordat het kind uit huis ging. Deze gesprekken worden gehouden door de ambulante hulpverlener die ouders en kind tijdens de bezoeken thuis gaat begeleiden. De interviews worden gehouden aan de hand van 6 à 8 lijsten uit het PSI.²

Bij de pleegouders worden soortgelijke PSI-lijsten afgenomen door de pleegzorgwerker, over vijf van de zelfde onderwerpen als bij de ouders.

2. Problematiek

De ouders hadden al jaren veel bemoeienis en hulp gehad van verschillende instanties, o.a. vanwege relatie-problemen en huiselijk geweld. Hun mening over de hulp of ondersteuning was: "Daar hebben wij niets aan gehad." Ook waren er veel problemen met de zus van de vader en met zijn moeder. Zijn vader was overleden. Met de familie van moederszijde was wel contact met haar moeder. De ouders hadden geen vrienden, wel enkele kennissen. Zij hadden nauwelijks sociale contacten in de buurt.

Op school vocht YYY, 5 jaar oud, met leeftijdgenootjes, schopte, sloeg en beet. Soms sloeg hij ook de leerkracht. Hij was regelmatig nauwelijks aanspreekbaar en niet meer te hanteren door de leerkrachten. Er was een ondertoezichtstelling

¹ Voorheen werkzaam als senioronderzoeker pleegzorg aan de Universiteit Leiden, Afd.Orthopedagogiek

² PSI, Pedagogisch SignaleringsInstrumentarium (Weterings, A.M. & Van den Bergh P.M. (2006-2016).

De PSI-sinaleringslijsten zijn halfgestructureerde vragen-lijsten. De antwoorden worden zo letterlijk mogelijk door een hulpverlener of gezinsvoogd opgeschreven. De verkregen informatie wordt geanalyseerd en gescoord door een onafhankelijke gedragsdeskundige, een forensisch rapporteur.

uitgesproken over YYY. Hij werd uit huis en in een internaat geplaatst.

De ouders vertellen dat de uithuisplaatsing van YYY onterecht was. Zij hadden geen problemen met YYY gehad. Hun eigen problemen waren niet zo erg als de hulpverleners zeiden. Zij waren boos op de school dat zij YYY hadden gemeld bij jeugdzorg.

3. Informatie verkregen van de Voorziening voor Pleegzorg.

YYY werd opgenomen in een internaat omdat een pleeggezin voor dit kind niet beschikbaar was. Ook in het internaat bleek hij extreem agressief gedrag te vertonen. De pedagogische hulpverleners vermelden dat hij veel structuur en duidelijkheid nodig had. YYY, inmiddels 6 jaar oud, bleek ook een heel angstig kind en vroeg om veel fysieke nabijheid van de pedagogisch medewerkers. Na enige tijd verbeterde zijn gedrag. YYY werd bij een tante moederszijde geplaatst.

4. Informatie van de pleegmoeder/tante

De pleegmoeder/tante vertelde (in de PSI-lijsten) dat YYY een moeilijk kind is, maar dat zijn gedrag wel verbeterd was. Hij was minder agressief en luisterde beter.

De ouders wilden toen YYY zelf weer gaan opvoeden.

Door de gezinsvoogd werd een PBM-terugplaatsingstraject naar de ouders ingezet. De pleegmoeder vertelde dat YYY graag naar zijn ouders ging.

5. Verloop van het PBM-terugplaatsingstraject.

In het kader van het PBM-traject ging YYY iedere week naar zijn ouders. In het begin van het traject duurden de begeleidde bezoeken 2-4 uur. Na 1 ½ maand werden de wekelijkse bezoeken 7 uur begeleid.

De vader deed spelletjes met YYY. De moeder was lief tegen hem, gaf hem vaak een knuffel. Zij vroeg zelf ook vaak om een knuffel van YYY. Meestal gaf YYY die wel 'terug'. Beide ouders waren veel bezig met hun eigen dingen vooral met de GSM of laptop, hoewel YYY daar ook wel bij betrokken werd. De ouders hadden regelmatig ruzie met elkaar.

In de loop van het traject werd steeds duidelijker dat YYY zelf initiatieven nam om contact met de ouders te maken, vooral met de moeder. Feitelijk bleken de contacten voornamelijk te bestaan uit een knuffel vragen en op schoot willen zitten, waar de moeder niet altijd op inging omdat zij bezig was met haar GSM. De moeder vroeg zelf ook regelmatig om een knuffel van YYY en nam hem ook vaak op schoot. Er was verder weinig interactie tussen de ouders en YYY.

Er werden weinig grenzen gesteld. Als een grens gesteld werd, hielden de ouders zich daar veelal niet aan. Vooral de moeder was hierin tolerant. YYY luisterde slecht als de vader of de moeder hem iets vroeg.

Toen de bezoeken een hele dag duurden, ging YYY steeds vaker dwars doen en om aandacht gillen. Hij ging ook steeds vaker kinderlijk gedrag vertonen, zoals zeuren, dreinen, huilen of met een kinderlijk stemmetje praten, om op deze manier toch de aandacht van de ouders te krijgen.

De ouders schonken nauwelijks aandacht aan de aanwijzingen of suggesties van de Ambulant Hulpverlener om YYY méér aandacht te geven, maar op een andere manier, en hem 'bij de les' te houden als zij hem iets vroegen. YYY reageerde

meestal niet op deze 'aandacht' van de ouders. De ouders lieten merken dat zij de aanwijzingen van de ambulante hulpverlener niet prettig vonden en ook overbodig.

In vier maanden tijd werd door de ambulante hulpverlener geen vooruitgang in de interactie tussen YYY en de ouders gezien, feitelijk het tegendeel.

Op basis van een tussentijds rapport van de forensisch rapporteur, werd in overleg met de gedragswetenschapper van Pleegzorg en de gezinsvoogd besloten dat het traject zou worden stopgezet.

Het rapport van de forensisch rapporteur over de Taxatie van de OpvoedingsSituatie van YYY (TOS-rapport) hield in: geen terugplaatsing naar de ouders en bij voorkeur plaatsing in een pleeggezin waar hij kan opgroeien tot volwassenheid. Dit rapport werd door de Gecertificeerde Instelling voorgelegd aan de rechtbank.

Beschikking van de rechtbank

De rechtbank was het niet eens met het advies in het TOS-rapport omdat men de werkwijze van het Pedagogisch Beslis-Model voor pleegkinderen (het PBM) onbetrouwbaar vond. De rechtbank was deze mening toegedaan vanwege de eerder door JBB-Tilburg toegezonden kritiek op de werkwijze van het PBM. Het PBM was door de rechtbank op 'een zware lijst' gezet.

Beschikking van de rechtbank:

Er moet een nieuw, ander, terugplaatsingstraject worden ingezet voor YYY.

Nagekomen bericht van de Voorziening voor Pleegzorg

De tante/pleegmoeder berichtte dat YYY steeds moeilijker hanteerbaar werd. Hij luisterde slecht, wilde zich bv. ook niet meer aankleden om naar school te gaan. Zij wilde stoppen met de plaatsing van YYY. YYY werd overgeplaatst naar een internaat. Daar bleek hij dermate verstoord gedrag te vertonen dat hij niet meer naar school kon. Hij kon echter ook niet functioneren in de groep. YYY kreeg 'een-op-een- begeleiding'. De staf van het internaat weet niet wat zij dit kind nog kunnen bieden.

Een jaar na het TOS-rapport was er geen informatie over het verloop van het nieuwe terugplaatsingstraject, alleen dat de nieuwe begeleidingsinstantie wel mogelijkheden zag om het kind terug te plaatsen.
